

fiskedes der alene ved det Fiskerleje, som jeg gerne vil have forvaret og vil væрге, for over 50,000 Kr., saa hvordan det ærede Medlem kommer til det med de 9,000 Kr., ved jeg ikke, men dette her er Tal, jeg tør staa ved, det kan oplyses og bevises. Der er ogsaa andre Forhold, som gøre sig gældende her. Det kan ikke nytte, at man vil gøre dette lille Fiskerleje ganske betydningssløst, for Fiskerleje er der nu en Gang ved Nymindégab. Jeg skal minde om, at man der ogsaa er begyndt med Motorbaade, og Fiskeriet er i betydelig Fremgang. Man har 8 Motorbaade og har foruden vel en halv Snes mindre Baade, som ogsaa gaa til Havs. Naar man, som sagt, kan fiske for 50,000 Kr. og noget mere endda i et Kalenderaar, maa der vel nok være et Fiskerleje der, ellers forstaaer jeg ikke, hvor Pengene skulde komme fra. Der har været et rigt Fiskeri nu i dette Efteraar, der har været et rigt Kullerfiskeri, der har bragt mange Penge, forholdsviis mindre der, men især i Esbjerg. Dette Kullerfiskeri er noget af det mest indbringende Fiskeri, som er derovre paa Kysten. Det kaldes derovre Hvillingfiskeri. Intetsteds er dette Fiskeri efter de sagkyndiges Mening bedre end fra Syd for Horns Rev til midt for Holmslands Klit. Dette er udtalt i Betænkninger, som bleve afgivne baade af den forhenværende og den for-henværende Vandbygningsdirektør, Etatsraad Carlsen, og han støtter sig til en Landvæsenskommission, som havde været nedsat netop for at undersøge ogsaa dette Spørgsmaal, som vi nu strides om i denne Aftentime. Dersom man tror dette — og der er ikke mindste Grund til andet —, ligger netop det nuværende Nymindégabs Udløb lige midt for den fiskerigeste Del af Havet derovre. At det var ønskeligt, om vi kunde bringe noget mere ud af vort Fiskeri, skal jeg villig indrømme, men jeg skal senere komme til at bevise, at det nytter ikke det allermindste, om vi flyttede Udløbet 16,000 Alen længere mod Nord.

Det er et gammelt Spørgsmaal, vi tale om her i Aften. I 1879 blev der paa Indenrigsministeriets Foranstaltning givet Etatsraad Carlsen, den daværende Vandbygningsdirektør, Anledning til at faa Sagen undersøgt, og særlig blev der stillet en Ingeniør, Kammeraad Reimers, til hans Disposition. De Undersøgelser og Iagttagelser, som den Gang foretoges, resulterede i et Skrift, som hedder: „Om et nyt Udløb fra Ringkøbing Fjord“, som udkom i 1879. Der stod der nævnt, hvorledes man har undersøgt Forholdene paa Plad-

sen og har tilkaldt Egnens Befolkning paa de forskellige Pladser derovre, og hvorledes man har foretaget Vandstandsmaalinge. De sagkyndige ere saa komne til det Resultat, at Nord for Gl. Bjerregaard, en Gaard, der ligger paa Holmslands Klit, midtvejs mellem det nuværende Udløb og det Udløb, som nu ønskes fra Ministerens Side, maa man ikke komme. Hvorfor? Fordi her indenfor er et ganske naturligt Værn, saaledes at naar Havet bryder ind, gaar det over mod et naturligt Værn, som er inde i Fjorden, og som det ikke skyller over, fordi der er Klitter, og saa maa det slaa et Slag Nord om disse Klitter og Nord om nogle meget store Enge, forinden det kommer ind i Fjorden og ned i en meget stor Bugt, der er i den sydvestlige Del af Fjorden, hvor Vandstanden altid er højest. Dette kan bevises og er bevist gennem Maalinge i 25 Aar.

Her er en Skitse af Ringkøbing Fjord, ærede Medlemmer have faaet et lignende Kort omdelt. Her er det nuværende Udløb, og heroppe er det af Ministeren ønskede, og midtvejs er Gl. Bjerregaard. Man vil altsaa se, at Nord herfor tør den daværende Vandbygningsdirektør og hans Ingeniører ikke komme, lige saa lidt som Egnens Befolkning, som de havde talt med derovre, havde udtalt sig i den Retning. Det staaer alt i det Skrift, som er udgivet paa det daværende Indenrigsministeriets Foranstaltning.

Senere var der megen Tale om Sagen igen, og man tilkaldte da paa Regeringens Foranstaltning en hollandsk Ingeniør, Dircks. Holland er jo bekendt for at have de bedste Vandbygnings-Ingeniører, det indbyde Forholdene dernede jo til. Han afgav saa det Skøn, at det lod sig overhovedet næppe gøre at lave et nyt Løb, i alt Fald skulde der være Sluser i en saadan Kanal mellem Fjorden og Havet indtil den aabne Fjord, og det vilde koste mange, mange Millioner. Efterat han havde udtalt sig, var der ligesom Ro over Spørgsmaalet en Tid, men det dukkede op igen. Der var, som sagt, nedsat en Landvæsenskommission den Gang, der skulde tage Spørgsmaalet under Overvejelse og se, om en ny Kanal vilde kunne skade Landbruget. Denne Landvæsenskommission bestod af en Proprietær Hoppe, en Proprietær Stockholm og Herredsfogeden i Skern, som hed Barfod. Disse tre Landvæsenskommissærer afgave akkurat det samme Skøn, at nordligere end Gl. Bjerregaard kunde der slet ikke være Tale om et Ud-